

Noget paa sig. Nei, et virkelig frit producerende Agerbrug, producerende under den frie Konkurrences vanskelige og trykkende Forhold, har kun een Maade at arbejde sig igjennem paa og kun een Maade, hvorpaa Staten kan hjælpe det, nemlig ved at gjøre det saa let som muligt for det at naae Markedet til alle Sider. Derfor paaستاar jeg bestemt, at Esbjerg Spørgsmaalet er virkelig lige saa meget en sjællandsk Interesse som en jydsk. Jeg paaستاar bestemt, at Kjøbenhavn's Forbindelse med Sverige og Nordtyskland er lige saa meget en jydsk som en sjællandsk Interesse. Den bornerede Bygdepolitisk vil altid vise sig at føre til meget sørgelige økonomiske Misforstaaelser; den fører tilbage til Reaktionspolitikken paa det politiske Omraade, og den dør lige saa lidt der som paa andre Omraader. Jeg tror heller ikke, naar det kommer til Stykket efter de Erfaringer, vi have om den, at den megen Barme for Jylland vil vise sig i Gjærningen. Der er et Spørgsmaal i Nar, hvor der er Veilighed til at vise denne jydsk Kjerlighed, og det er ved et foreliggende Jernbaneforslag, som jeg haaber, snart kommer fra Landsstinget, og som jeg anser for at være en af de Bæner, der har Betydning for den større og mere omfattende Trafik; jeg sigter til Vøgstor Banen. Men jeg vil dog sige, at der ogsaa foreligge private Forslag, som jeg tror virkelig have stor Betydning, ikke blot for den lokale Trafik, men ogsaa for den gennemgaaende, navnlig Esbjergrouten. Jeg synes navnlig, at det er mærkeligt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds at ville sigte os for mindre varm jydsk Interesse, da det jo ikke er nogen Hemmelighed, at han i Spørgsmaalet om Esbjergroutens Overtagelse af Staten staar paa et andet Standpunkt end sine Kolleger, idet han i Virkeligheden kun vil binde sig til foreløbig at bruge det som en Trudsæl under Forhandlingerne med Dampstøbselskabet, men ingenlunde har stillet sig saaledes, at han bestemte fastholder, at Staten skal overtage den Route. Naar det kommer til Stykket, er det altsaa tvivlsomt, hvem der til jyvende og sidst staar paa de jydsk Interesser. Jeg tror derfor, at, naar man skal tage denne Sag, som den virkelig for tjener, skal man lade det Store ligge. Jeg forstaar, at man agiterer for sine Interesser, men det er dog kun Agitation, det Meste af det, og vil man virkelig naae til en saglig Behandling — hvad man jo vil, thi det har man sagt — saa lad os holde os til dette lille Jernbaneforslag, der ligger for. Det, som det dreier sig om, og som navnlig har sat Sindene i stærk Bevægelse, er Ryst-

banen, idet det er stillet i Udfigt, at man maaske vilde stille Rystbanen op paa denne Lov, hvad der slet ikke er Tilfældet; den skal slet ikke ind paa denne Lov; vi have ikke sagt, at vi ikke vilde have denne Lov uden denne Bane, men det er naturligt, at det Spørgsmaal er kommet med, og det bør efter min Mening fremmes samtidig med denne Foranstaltning og med andre lignende Foranstaltninger, men navnlig med denne. Denne lille Rystbane har overordentlig lidt at bestille med den gennemgaaende Trafik. Det er en Veitelse — det er sandt — for Persontrafikken, og en stor Behagelighed ogsaa med Hensyn til Tidshvarelse, idet der spares henved en halv Time (Modsigelse af Indenrigsministeren). Ja, en halv Time eller et Kvarter, det er ikke værd at strides om en halv Time eller et Kvarter her i Salen. Jeg skal i saa Henseende indrømme, at den ærede Minister maaske har bedre Rilder til sin Raadighed end jeg. Men altsaa, lige overfor Spørgsmaalet om den gennemgaaende Trafik har Helsingørbanen kun en underordnet Betydning; det, der er det Bigtigste, er Dampfergen og Forbindelsen mellem Gjedser og Børnsum. Det er de to Spørgsmaal, det kommer an paa. For den gennemgaaende Trafik gjælder det om, at man kan føre Varerne uden Omladning over Søen; det er det, der giver os en begunstiget Stilling og den gennemgaaende Trafik sin store kommercielle Betydning, hvorimod Turisterne for den gennemgaaende Trafik ere Numero Uno. Altsaa er denne lille Banes Forbindelse med den gennemgaaende Trafik noget søgt. Jeg tror, at det er en gammel Feber, som har ligget i Blodet fra 2den Behandling af Finantsloven, idet ærede Medlemmer ere blevne allarmerede over de Millioner, som der var Tale om skulde rulle ud af Statskassen. Spørgsmaalet om Rystbanen er ganske simpelt dette: Skal Staten anlægge en Bane, der renterer sig i høieste Grad og vil være en meget stor Fordel for Statskassen, eller skal Staten overlade det til Private at bygge den, eller skal den paa en aldeles urimelig og hensynsløs Maade nægte den paagjældende Egn at faae den. Fra Private er der Forslag om at anlægge denne Bane, uden at det vil koste Statskassen en Øre; men jeg finder, at det vilde være en stor Taabelighed, om man tillod Private at anlægge denne Bane, thi derigjennem vilde Statskassen stabe en Konkurrence med sine egne Jernbaner, hvilken vilde blive meget skadelig for disse. Jeg finder ogsaa, at det vilde være lige saa taabeligt og utroligt